

ΣΚΑΠΑΝΕΙΣ ΑΚΟΛΟΥΘΕΙΣΤΕ ΤΟ ΔΡΟΜΟ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟΣ ΠΡΩΤΟ ΔΡ. ΦΥΛΛΟΥ 9

ΚΑΙ ΑΠΟ ΠΙΠΤΡΟΠΗ ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ Γ. ΓΑΓΜΑΤΟΣ ΣΚΑΠΑΝ ΩΝ

Β. Γ. Τ. 902/28, 9, 47 ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 200.

«ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ» ΚΑΙ «ΦΑΣΙΣΜΟΣ»

ΥΠΟ Μ. ΔΟΥΚΑ

Την αγωγή την δραύρωσαν και τις δό-
νες τις καταπύτησαν. Μαδροι άνθρωποι
γεννήματα της πιο μαυρης εποχης. μαθη-
ται των μεγαλυτερων μισανθρωπων και
νεκροθάφτες της ελληνικής Πατρίδος.
Την Ελλάδα την χώρα που ύμνησαν τόσο
ποιηται και την τραγουδησαν τραγουδι-
στάδες, την σκέπασαν με το βαρυ και
δυσκολοβάσταχτο πέπλο της λύπης. Σω-
ριασαυ και σωριάζουον σε συντριμμια ο,
τι μπορεσε να δημιουργηση η εργατικώ-
της του Άλληγος επί τρσα χρόνια. κι ο-
λα αυτά τα κάνουν εν ονόματι της "δη-
μοκρατίας", διτροκιασμένη η παγώρια κο-
ρη της Ελλάδος, αυτή που γεννήθηκε και
αντρειώθηκε στην Αθήνα του Περικλή
κρύβει τα μάτια για να μη βλέπη τους
ποτακούς αυτούς "υκοστηρικτές" της. Δη-
μοκρατία γι αυτούς σημαίνει λεηλασία,
κάψιμο, σφαγή, παραχώρηση της μακεδονί-
ας μας και υφής στους Βουλγάρους. Τη
πιστη τους στη δημοκρατία, δηλαδή στην
ελευθερη εκδήλωση, του φρονήματος των
κοιτών, που να ο ακρογωνιαίος λίθος
κάθε δημοκρατικού θεσμού, τη δείχνουον
σέρνοντας στα βουνα χιλιάδες όμηρους,
κατά τον έπαισχυντο δεκέμβρη, και φά-
ζοντας τότε και τώρα-κάθε μη όκαδό-
τους, η κρήνη όπαδούς τους.

Έχουον γίνη άκαίρια όργανα των έχ-
θρών της Πατρίδος, των σλαύων και μας
υπόσχονται να μας φέρουον κι έδω τους
παραδεισους τους. μας υπόσχονται να φέ-
ρουον τον "υπεροχο" σλαυικό πολιτισμό. μα
τον πολιτισμό, έμεις τον δώσαμε, έμεις
θαρκώσαμε τον κόσμο με την λαμπράδα
του. Αυτό έκανε το ζέλεσ να πη " όλοι
είμαστε Άλληγες". Η μορφή και το πνευ
μα του ανθρώπου έφθασαν στην τελειό-
τητα τους στην Ελλάδα. Να ποιά είναι η
η Ελλάδα που θέλουον να "εγκολιτίσουον"
οι κομμουνισται. Να ποιά είναι η χώρα που
κατήνησαν έρειπια που κακνίζουον. Τα
πραγούδια της τα μετέτρεψαν σε βογγη-
τάτων σφαζομένων παιδιών της, τη χερά
τηστη σκέπασαν με το άδιδανο πέπλο
της λύπης και τη λαμπράδα της τη σκο-
τεινισαν.

Αυτοί είναι οι "Άλληγες" κομμουνισται.
Ο Έτάλιν μιλά για το έθνος του, για
τον βενικό του στρατό. Για λόγουσ "ά-
σφαλείας" θέλει να προωθήση τα σύνορα
του μέσα στην Πολωνία. Ο Τίτο ζητά τη
στρία, καρίνθα και Μακεδονία του Λι-
γαίου. Οι βούλγαροι ζητουν τη θρακη. Ο-
λοι ζητουν, και μάλιστα έδαφη που δέν
είναι δικά τους. Μόνον οι "Άλληγες"
κομμουνισται, όχι μόνο δέν ζητουν, αλλά
δίνουον.

Αν πιστευαν στις αρχές που διακηρύτ-
τουον κι ενδιαφέρουονταν πραγματικά σαν
Άλληγες για την Ελλάδα και το λαό, δ-
πως οι Ρώσοι, οι Σέρβοι και οι Βούλγα-
ροι ενδιαφέρουονταν για το έθνος τους,
θα προσαρμόζουονα στην ελληνική προ-
γματικότητα και θ' αγωνίζουονα για την
εξασφάλιση των εδών που απο χιλιάτη
ριδες μας άνηκουον. Αλλά όπως είπαμε
παραπάνω δέν συμβαίνει τίποτ απ αυτα.

Οι κομμουνισται είναι όργανέττα των
σλαύων, κι οι σλαβοι θέλουον την κατα-
στρωση της Ελλάδος.

Όκτος όμως απ τη μάρκο και μερικους
των φυλακών δραπέτες κι εγκληματίες
δέ θα εύρουον Άλληγες διατεθειμένους να
τους ακολουθήσουον στο έπαισχυντο έργο
τους. Όλοι οι παρασυρμένοι κατά την
κατοχή Άλληγες, σήμερα άνέννησαν και ά-
κολουθεουον το όδρο της Ελλάδος. Ετέκο-
νται στις έπαλξεις υπερασπισται ενός
άποτελέσματος που χρειάστηκε τρεις
χιλιάδες χρόνια εντατικής εργασίας.
Ετέκονται φρουροί της Πατρίδος, ύλακού
οντας στην πονεμένη φωνή της. φωνή που
βγαίνει μέσα απ τα κουρασμένα κι ά-
σθενικά στήθη Άλληγών, που σε μια χω-
ρίς προηγούμενο έθνική εξαρση τους έ-
δωσαν στην Ελλάδα το είναι τους.

δέν μπορεί να παίξη κανείς με τις λέ-
σεις. Αν δημοκρατία είναι αυτό θέλουον
οι κομμουνισται, δηλαδή, όρημα και γε-
πουλημα της Ελλάδος, καλύτερα να λείπη
όχι, χιλίες φορές όχι, τέτοια δημοκρα-
τία. Προτιμούμε κάτι άλλο, σαν εκείνο
που ύπήρχε το 1940, που συνεταραζε το

την

ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ

Μιά δροσούλα ντροπαλή και δειλή άντάμα με τον κονηρό κονέντη βγήκαν στο λιγάτο για σερβιάκι, πάνω σ' ένα γαλανό μελτεμάκι. Ρίγησε από σκίρτημα ήδονης ολόγυρα ή φύση. Ένα συννεφάκι μικρό και δαδλευκό σχηματίστηκε και χαμογέλλει εκεί στο βάθος, που ένωνεται τ' αλειρο με τ' ό γήινο, σάν βλέπει τ' ο σερβιάκι τους. Σε λίγα κι αυτό θα ξεκινήση.

Φθινόπωρο 1
 "Η πρώτη χαρά της έναλλαγής! Τό μπροστό καιζιμο μίθς και γούργιας παρτίδας σκακισού με πιδόνια τ' αέρινα πλάσματα του ουρανού. Όλα δείχνουν τή μεταβολή όλα μαρτυρούν τόν έρχομο τής πρώτης δροσερής βροχούλας. Πόδοι ναρκωμένοι από τή λούρα του καλοκαιριού ανασταίνονται, καθροί, κοιμισμένοι πετιοθούντ' αε του το τ' αέριγο έφερτηρι, Παληά όνειρα πέρνον τήν έλπίδα τής ένσάρκωσης!! Ηλόθ τ' ο φθινόπωρο και μαζί του ή χαρά τής δουλειάς τής προκοπής, ρι π' ατ' στα λαγαρτίες γεννάν στο γωσφο τ' ο αίσθημα τής ευθύνης. Ξυπνάν τόν τσοπάνιγιά τ' ο ταξείδι στο καμποχώρια.!

Στό γηλι μας, ήρθε φθινόπωρο και μας βροχέ έτοιμους για τ' ο μεγάλο ξεκίνημα. Όλα τ' ο μυρτυρούν. Ο ένθουσιασμός ο άδολος, ο πατριωτισμός μας, τ' ο εξαγνισμένο παρελθόν, τ' ο συμπτώση για μιά καινοφργια ζωή και για μας, μιά κι άρχίζει μιά νέα έποχή.

Τ' ο πρώτο τ' ο τ' ο άντ' ο ρισμα τ' ο ουρανού, ή πρώτη αγνάδα που άπλώνεται κει πάνω στις άητοράχες, αγκαλιάζει τούς άκοιμητους φρουρούς τής Πατρίδας, τούς Αγρύτες μας. Ήλάντα με τ' ο άλλο στο χέρι, σ' ο δλε, τί έποχές σ' ο δλους τούς καιρούς, κει ψηλά, στην Πίνδο, στο ύπελες, στα χασια με καλοκαιρι, με χειμωνα, με φθινόπωρο ύπ' αρχής ή φωνή τής Πατρίδας, στο στομα τ' ον άντρειωμένων παιδιών της. Και τ' ο τ' ο τ' ο χείνωπωρο μας βρσκοει και μας έτοιμους για άλλαγή τής φρουράς. Ρι Εκαπανέτς έτοιμοι για τόν άγωνα. Γιάννης Καραλής

(συνέχεια εκ τής πρώτης σελίδος.)
 νοή και γέμισε τήν ψυχή μας. Ελλάδα, που σ' αντικρουμα τής γαλανολευκής ρι γουσαμε και τα μάτια μας γερζαν δάκρυα. θέλουμε πολιτεία που θα μας θυμίζει τ' ο λόγια που είλε ή Περικλής "έξ άφορμής μου ουδέις επένεθησε" Σήμερα όμως έχουμε καλύτερο τ' ο και τελειότερο και ού τ' ο διατηρήσομε γιατί θα ζα ναδώση στην Ελλάδα μας τήν πρώτη λαμράδα της, θα μας μέρη στα λιγγιωδη, σ' ο ψη τής δόξης, θα τής ζαναφέρη στην άγκαλις της τα χωρτια έκεινα που πατιοθούντ' α όκομα από τούς βόρειους "Ασκρατες" - και γιατί - άδιάφορα - αν οί κομμουνιστάι τ' ο λένε "φασισμο" - τ' ο λέμε και είναι Δημοκρατία, κοινοβουλευτισμός, ελληνισμός, κειτ' ο όμως που θέλουνά τ' οί είναι και τ' ο λέμε φασισμο - Πανσλαβισμός. * * *

Ο ΣΚΟΠΟΣ ΜΑΣ

Ο «ΑΡΙΘΜΟΣ»

Βράδυ. Τ' ο φεγγάρι κρύβεται στα σύννεφα. Οί φωνές τ' ον σκοπών άκούγονται ήχηρες μεσ τή νύχτα. Γρηγορείτε, Γρηγορείτε. Στο μέρος του, ο σκοπός, με μάτι που πιθίζει, προσεχει τόν κατήφορο. Κ' ά βροντάν χαλιχια. Τ' ο κορμι δλέρθα προσεχει, ετσιμάζεται. Κάποιος ανεβαίνει τόν άνήφορα, κρατά ντας ένα φανάρι για ν' ά βλέπει.

- Άλτ!
 Τ' ο φ' ος έκαιζε καθώς τρεμούλιασε τ' ο χέρι.
 - Εγώ είμαι!
 - Ποιός εσύ;
 - Λοχαγός Γ..... τής εφόδου!
 - Δεν ξέρω τίποτα! Τόν αριθμό θέλω, τόν ξέρεις;
 - Ναι.
 - 58, πέστονε.
 - 58
 - Όχι 52 είναι!
 - 53 σου λέω! Μπάλ...
 - Τ' ο κορμι φάνταζε καθώς τ' ο φεγγάρι πρόβαλλε λευτερωμένο.
 - Άπρε, μπάρμπα Πέτρο; Βού είσαι;
 - Και εγώ είμαι!
 Σαραντάρης ο σκοπός. Λιγνός, κοντός, άγαθός.

Στό τ' ο γμα τόν ζέρουν δλαί, είναι για τ' ο χρόνια του, για τίς κουρέντες του. Ο εφοδεων "Λοικόν;"
 - Δεν έχει λοιπόν, τόν αριθμό!
 "Αριθμός" ήταν τ' ο σύνθημα!
 - Μά,..... "ε είναι!
 Ύστακα!
 Άγριεύει ο μπάρμπα Πέτρος.
 - Θα π' ονά ρωτησω μ' ον κουνηθη;.....
 στην άναψη!
 Φευγει και πάει ν' ά ρωτησει.
 Εμουτάει κάποιον.
 - Άπρε συ; Κάν 52, κάν 58;
 Νευριασμένος ζυπνάει ο άλλος.
 - Ύ, τί;
 - Κάν 58, κάν 58, ο αριθμός;
 58!

Ύρχεται στον 'Αξιωματικό τής εφόδου.
 - Πούσε; εί!... άδ' οσαι;
 Έκεινος περιμενε "Ναι".
 - Δικιο είχες! 58 ήταν! πέρνά!

 Η σκηνή γράφτηκε όπως έχει.
 * * * ΝΙΚ.

ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΤΑΞΙΑΡΧΙΑ.
 εις τήν "Είλη" βουλγαρία
 παρελαύνει μεσ τούς δρόμους
 τής εφίας με όπλα τ' ούς θρους
 αντιθέτως έδω πέρα
 ολόενα νύχτα-μέρα
 καταστρέφουν τ' ο χωριδ
 για τήν "πλέρια λευτεριά"
 ΛΥΣΕ

ΚΑΛΠΙΤΑ
ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ

ΕΝΑ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟ ΓΡΑΜΜΑ

...απόλοιούς
...αποτελείται ο
...αυτοκαλούμενος
... "Δημοκρατικός
... Ε στρατός" του
... Μάρκου.
... Καπετάν Καλα-
... μάτας. (Κ. Σταυ-
... ρόπουλος.)
... Προπολεμικός
... άνθρωπος των
... χατέρων. "Αρ-
... γότερα απελύθη από τους
... Ιταλούς και
... μάλιστα στην υπηρεσία τους.
... Όλη η κε-
... ριφύρεια στενάζει απ' την βαρβαρότητα
... του. "Εάν γνήσιος και τίμιος"
... Έλληνας που ήταν τον
... αγκαλιάζει το Κ.Κ. "Στοι-
... κωτόιος-δικός τον φωνάζουν
... χαϊδευτικά- γίνεται το
... πρωτοκαληκρό τους. Τώρα
... μπορεί και συνεχίζει άνετα
... τις σφραγές του. Είναι ο
... έκτελεστής του ανταρτοδι-
... κίου του θού. Συνητός.
... Νά μία απ' τις πολλές
... εκτελέσεις του. Γίνονταν
... οι άρραβώνες ενός χωρικού
... πραγματικού Έλληνα. Και...
... πρώτος και καλλίτερος...
... ο Κάσσιος με την κανί-
... στρα της νύφης στα χέρια.
... Πήγε το συμπέριό στα
... σπίτικα γύρναγε για το
... σπίτι του γαμπρού με το
... τραγούδι στο στόμα. Κατά
... την συνήθεια των χωρικών
... ο γάμος πέρασε απ' την
... αγορά. Πάλι πρώτος ο
... Καπετάνιος. "Μακί το
... φωνάζει ένας ομοιδεάτης
... του "Κάτωιο τρέξε, αίμα!"
... Πετάνει, τήνγκανίστρα
... βγαίνει το πιστόλι του κι
... αρπάζει ένα λεβέντη ως
... έχει πάνω και γελώντας
... ρωτά "Τί είναι αυτός;"
... "Μαύρη αντίδραση! Τ'
... αποκρίνεται ο άλλος.
... Αυτό ήταν όρετό. Κι' ενώ
... το συμπέριο βουβάρθηκε
... από τρομάρα ο καπετάν
... Καλαμάτας ακτώνει τον
... άδω. Μετά σιάζεται και
... κλησιάζει τα συμπέρια
... φωνάζοντας "Τρακόσοι
... κι ένας Τρακόσοι ένας
... ιδέν πέρασε κούφια σημε-
... ρα!"

...άραμε και δημοσιεύουμε
... όπως έχει την κάτω
... επίσημη. Προς τους
... Έγκανείς του Γ. Τάγματος.

"...τα από το ψέμα που
... οργίαζε έδω στην
... πρωτεύουσα. Την κοκορησία
... αυτών των ορισμένων
... την όποιαν επίβρα-
... εμον τους πολλοί
... άπολογοί χωρίς καν
... να γνωρίζουν πως
... λιβανι καίουν στο
... βωμό της δικαιοσύνης,
... ξεσπάσσε η Αλήθεια.
... η αλήθεια που κρυβόταν
... κάτω απ' τις φήμες.

"...ήμου στο κακί
... άκορη και ενώ προ-
... σπαύσα να μαντέψω
... τον άδελφό μου έσφασε
... σάν μακρυνόν αντίλαλο
... στ' αυτιά μου ένα
... τραγούδι γερότο
... φλόγα και πατριωτικό.
... Τότε διεπίστωσα
... άμέσως ότι φαρμακέντρα
... άναγκοή που είχε
... άπλωσε τα βροχία
... γύρω σας και τσαλα-
... κωσε-μπουμπουκία
... άκορη- τις ψυχές σας
... γάσθηκε και στη
... θέσι της άρχισε να
... φωλιάζει η μεγάλη
... Ίδέα. Μά δέν ήταν
... νό το τραγούδι σας,
... ήταν τα έργα σας.
... η εκκληρούλα-σύμβολο
... πιστών χριστιανών-
... κού όπως διάβασα
... στ' "Εκαπανάς" σας
... τα την ονομάητε
... "Άγιος Παύλος" Πόσο
... ώρια σκέπτεσθε
... τώρα!... Άγιος Παύλος
... άντιπροσωπεύει την
... σωνή της μάνας
... Ελλάδος καλοδρα
... στους κόλλους της
... τα παιδιά τους
... στα πράγματα θά την
... πονέουν και θά
... ζητήσουν το μεγαλει-
... ο της. Άχεται
... άνωτέρους άξιοματικών και
... Υκαζωματικών
... πολύ μορφωμένους με
... άνεπτυγμένο το
... άίσθημα της θονικής
... υπερφανείας-
... το εύγενέστερο
... των άνωπίων
... κοινωνικών
... στρώτων- και
... θά έπρεπε να τους
... μιμηθήτε
... θάπρεπε και θά
... πρέπη διάτι η
... Πατρίδα δέν είναι
... μόνο η γη την όποιαν
... κατούμε η φύσις η
... άβυχος η όποιαν την
... περιβάλλει, δέν είναι
... μόνο ο καπνός του
... χωριού του όποιον με
... τόσον ποσό ποδούσε
... να έη η νοσταλγία του
... άδυσρέως Πατρίδα
... είναι τα π. α. ρ. ό
... ν είναι επίσης και
... τα μέλη των παιδιών
... μας τα όποια θ' άκολουθή-
... σουν, γι' αυτό πρέπει
... να φροντίζουμε γι' αὐτή
... και μόνο γι' αὐτή.
... Βμρκος λοιπόν δάστε
... κκε σεις πράτοι
... το παράδειγμα ότι
... θά γίνετε καλοί
... φ ρ ο υ ρ ο ί των συνόρων
... της πατρίδος μας,
... ύποστηρικταί της τιμής,
... της δόξης και της
... άκραιότητος της. Βμρκος

Με εκτίμησι
Βάσω Ριζοπούλου
Αθήναι, 20 Σεπτεμβρίου 1947

ΚΑΛΑΡΕΤΣ ΤΟΥΣ !!
"Άγαπητέ μου Χ... Γεια σου

"Έφυγα από το
... Μπέλλες όπου
... εργαζόμουν διότι
... έγιναν έπεισόδια.
... Κατέβηκαν οι συμμορ-
... τες, πήραν τον
... Ευπολυτό, τον άδελφό
... του Μιχάλη, τον
... άδ. Χαλκιά, έναν καλυ-
... βούδη κι άλλους,
... μ' όλα τους τα
... ζώα και το δικό
... μας. Από το χωριό
... πήραν ότι
... μπορούσαν σκεπάζαν
... τον άδων, τσίλιο
... έτών 70 με
... δύο παιδιά του κι
... έναν χωροφύλακα..."

- Τα παρα
... πάνω αντίγραφο
... από τον άδελφό
... μας που πήρε
... απ' τους δικούς
... του απ' τη
... Χαλκιδική.

... γότερα απελύθη από τους
... Ιταλούς και μάλιστα στην
... υπηρεσία τους. Όλη η κε-
... ριφύρεια στενάζει απ' την
... βαρβαρότητα του. "Εάν
... γνήσιος και τίμιος"
... Έλληνας που ήταν τον
... αγκαλιάζει το Κ.Κ. "Στοι-
... κωτόιος-δικός τον φωνάζουν
... χαϊδευτικά- γίνεται το
... πρωτοκαληκρό τους. Τώρα
... μπορεί και συνεχίζει άνετα
... τις σφραγές του. Είναι ο
... έκτελεστής του ανταρτοδι-
... κίου του θού. Συνητός.

... Νά μία απ' τις πολλές
... εκτελέσεις του. Γίνονταν
... οι άρραβώνες ενός χωρικού
... πραγματικού Έλληνα. Και...
... πρώτος και καλλίτερος...
... ο Κάσσιος με την κανί-
... στρα της νύφης στα χέρια.
... Πήγε το συμπέριό στα
... σπίτικα γύρναγε για το
... σπίτι του γαμπρού με το
... τραγούδι στο στόμα. Κατά
... την συνήθεια των χωρικών
... ο γάμος πέρασε απ' την
... αγορά. Πάλι πρώτος ο
... Καπετάνιος. "Μακί το
... φωνάζει ένας ομοιδεάτης
... του "Κάτωιο τρέξε, αίμα!"
... Πετάνει, τήνγκανίστρα
... βγαίνει το πιστόλι του κι
... αρπάζει ένα λεβέντη ως
... έχει πάνω και γελώντας
... ρωτά "Τί είναι αυτός;"
... "Μαύρη αντίδραση! Τ'
... αποκρίνεται ο άλλος.
... Αυτό ήταν όρετό. Κι' ενώ
... το συμπέριο βουβάρθηκε
... από τρομάρα ο καπετάν
... Καλαμάτας ακτώνει τον
... άδω. Μετά σιάζεται και
... κλησιάζει τα συμπέρια
... φωνάζοντας "Τρακόσοι
... κι ένας Τρακόσοι ένας
... ιδέν πέρασε κούφια σημε-
... ρα!"

Δυμπερόπουλος, Ιωάννης

"Η σάτυρά μας

Μ Π Α Ρ Ο Υ Τ Ι

"... των Δημοσιογράφοι
... πατριώτες διαλεχτοί
... κι είδανε καλά το γράφι
... του Έκαπανά η ψυχή!
... μή κι' αυτοί που μας
... θρηνούνε τα γαυγοσκυλα
... του "Ριζού" πρέπει
... ναρθουν να μας
... δοθνε άν μ π α ρ ο υ τ ι δέν
... μιλούν!!

ΠΑΡ.
... ΠΕΤΑΛΟΥΔΙΣΜΑ (συνέχεια
... απ' την 3 σελίδα) έφυγε
... μακριά. Βάτοι κι
... άγκασια έπνιξαν το
... καλάτι...
... Μιά άναλαμπή
... άμωσφαιρίζει την
... καρδιά του Πέτρου
... το δειλίνο. Άνα
... θλιμμένο τραγούδι
... για τη Σέντα. Κι
... ένας λαός όλο κληρος
... τραγουδάει άκος
... γραμμένο με τον
... ήρωα συνεδέσσο
... μας που πήρε απ' τους
... αίμα του, πίσω
... απ' τις κλειστές
... πόρτες.

ΠΕΤΑΛΟΥΔΙΣΜΑ

ΕΛΙΟΥ ΛΕΣΒΙΟΥ

Κείνη την άνοιξη τ' ελθόνια κεληδο-
σαν ελλιώτικα. Οι ριολέττες, μεθοδσαν
απ' τη γλύνκα των μυρών κι' οι έλιές ψι-
θύριζαν τραγουδιστά...

Ήταν ένας λουλουδιόμενος τόπος. Τάβου
νά ήουχα απλώνονταν εδώ κι' εκεί με τά
χέρια δασμένα, και μακρού, σαν κρεμαστή
εικόνα, ξεχώριζε τ' ανταριασμένο πέλαγο.
Ο Πέτρος κρατούσε τό χέρι τής Σέντας
και κερπατούσαν πάνω στίς μαργαρίτες.

Παρα πέρα έρχονταν οι άλλες παρές.
Κοριτσιά και νέοι. Άνηκαν στο σύλλο-
γο "Αγιοχρύσεως τοῦ Στρατοῦ", και γύ-
ριζαν απ' τόν έρανο στά κοντινά χωριά.
Πίσω απ' τή λαγκαδιά σκορπιούνταν θρι-
αμβικοί οι άχοι, τής καρπάνας. Κάποια
γίχη κάλι στην Άλβανία...

Ο Πέτρος κρατούσε τό χέρι τής Σέντας.
Πόσο ήταν ευτυχιόμενος! Όταν τήν πρω-
ταντί κρούσε τή Σέντα, ξενόφερτη από χω-
ρες άλλωτινές, έννοιωσε πως ένα παρα-
μυθένιο κόσμο θα κλείνει μέσα της, και
αυτό τόν κόσμο θα έδινε μεγαλύτερες
διαστάσεις ή μόρφωση της. Τήν πρωτοι-
δε νά χάνεται πίσω από μεγάλους θάμ-
νους με τόν κυματισμό των μυρών μά
λιών της... Κι' αισθάνθηκε να τήν κυρι-
εύηδλο τό μυστήριο τής ζωτικής χώρας
απ' όπου ήταν φερμένη: με τό γλυκοχάρα,
μα πίσω απ' τούς φοινίκες τοῦ Δείλτου,
τά σουραβλία που κλαίνε, τήν έρωτιά, ή
κλειοχάτρα, τούς σοφούς παύρους, τή μυ-
στικόπαση Εφίγγα...

Και ή έντύπωση αυτή μεγάλωνε με τόν
καιρό. Έμαθε πολλά για τή Σέντα-όλο
τό χωριό μιλούσε... Τήν κοίταζε στά
κρυφά. Όχι πως ήταν όμορφη, μα είχε
κάτι, ξεχωριστό. Ήταν πολύ "γυναίκα".
Κι' είχε πράσινα μεγάλα μάτια όλο καή
μό, φιδίσιο σῶμα και ραδειά, κερήρανη,
λεκτή στόχαση.

Δέν είχε κυττάζει ποτές του γυναίκα
ό Πέτρος. Ήταν σοβαρός και διάβαζε.
Μά ούτε και τώρα κίστενε πως μπορού-
σε νά ναι έρωτευμένος. Άγνοίωθε όμως
νά λαχτάρα συγκρόμος και νά βλέπη με
τή φαντασία του τον Καίσαρα, που στά
θηκε γυναίκα τός μπρός στο μυστήριο
τής Εφίγγας! Και χίλια τραγούδια λα-
λούσαν στην καρδιά του...

Μά τώρα κρατούσε δυνατά στό χέρι του
τό μυστήριο. Τά έβρίναι μαλλιά της τά
σερνε δάθε-κέτσε ή άφρα και τάννοιω-
θενά τόν χαϊδεύουν. Δίπλα του ήταν ή
Σέντα, και με τά πρωτάκουστα και τρα-
γουδιστά λογία της που πρόφανε άγά-
προσέχοντας τίς μαργαρίτες, ξεδιάλυνε
κρυμμένα μυστικά, με και τήν άνεκροσά-
στη λατρεία της προς τόν Πέτρο. Ήσφι-
γγε με έμπιστοσύνη τό χέρι του

ΔΙΑΥΡΑΜΒΟΙ

Τό χέιλη μας, λένε παιδνες, και τῶ μέ
τία μας εικονίζουν τή χ'ρά! Γι' τόν
πόλεμο, για τή νίκη, για τή θυσία!!
"Μπορείς γ' ή κείς ότι παλεύουμε με τό
θανάτο και στο νικηρό μας δέν τόν πα-
ρακαλούμε. Γελάμε μόνο. Γελάμε και τός
λέμε!" "Ήδω είματε ιθά ξενόθουμε στη
ζωή!"

Ετό χέρι κρετούμε τήν άπίδα που γει-
μυρίες ζουραφίες, στολισματα. Τήν έλια
τό άσπρ περιστερί, τήν Αθηνά και
τή Βαγγελίστρα-ίδιο κόμμα για μας.
Ετό άλλο, τό άκόντιο. Τοῦτο, μπορεί νά-
ναι σκάθα, καρυοφύλλι... μπορεί νά ναι
λύρα. Τότα, στίς άνάκαυλες κρεμαρε
μπρός στά κάστρα που υπερσπικίζουμε,
κι' είναι τοῦτα τά κάστρα τής Σιδώνας
τοῦ πολιτισμοῦ-τά άπλα μας και πέ-
νούμε τή λύρα. Παίχουμε γλυκοχάρα τρα-
γούδια που μιάν για χαρά και για νί-
κη. Για θυσία, για έρωτα στη ζωή,

Κι' οι θεοί μας, κτεβαίνουν απ' τόν ά-
τλαξένιο θρόνο τους κι' έρχονται πλάτ
μας νά συνοδέψουν τό τραγούδι μας.
Μας λένε: "Άστε μεχάλοι!"
Γελά τ' άχείλη τους, τό μάτι τους, τό
είναι τους! Γελάμε και μετσί!
... Πάντα γελάμε, πάντα λένε παιδνες
τά χέιλη μας!

Και στίς τρακυμασμένες άφρες, πολερ-
με με γέλιο και χαρά. Ότσι πολερήσαμε
στην Άλβανία, έτσι στην κατοχή.
Ότσι πολερήμε τώρα: Για τή χερσί,
για τή νίκη!

Και θέν νικήσοουμε!!!
Ο Ρ Φ Β Υ Ξ

και έζητοσε νά τόν κλείση μεσ τό μεγα-
λα της μάτια...

Πέταξε μία πεταλούδα. Ήδουνο ή εύτυ-
χία των ματιών έσβυσε. Ή Σέντα έβλεπε
μακρού... Ακούσαν ό θόρυβος τοῦ χωριοῦ!
-Σέντα, τί είναι;

-Πέτρο μου... Ήπέτρεψέ μου νά σε φω-
νάω έτσι, έτσι και για μία στιγμή! Α-
κούσε Πέρα απ' τά λουλούδια φωνάζει ό
κόσμος, ό χρόνος, τά σπία... Δέξ, νά ρη-
μάη καρτε το καλάτι τής ευτυχίας μας;
Πάνω απ' τά κλωάρια τοῦ έλιώνα πέτα-
ξε τρεχάτο ένα άγέρι... Αλήθεια, τί φο-
βηροί! Εκεί, κάπου, σταματοσε τό όνειρο.
Ήταν ή πραγματικότητα τής καθημερινής
ζωής.

-Θέλω νά μου πῆς, Πέτρο, πως, θαί μεσ-
μῶσε τουλάχιστο πάντα! Τι ποτ' άλλο...

...
Ή καρπάνα στο χωριό έπαψε νά χτυπά
για τήν Άλβανία. Τά λουλούδια έγειραν
σκυφτό τό κεφάλι τους στον ήλιο. Τ' άη-
δόνια σάπασαν. Κι' ύστερα άγριες χιονιάς
πλάκωσε.

Γύρισαν πίσω οι ήρωες και κερπατοῦν
σά φαντάσματα στους δρόμους. Ή Σέντα
(συνέχεια στην άλλη σελίδα)